

ПОГЛЕД НА УОБИЧАЈЕНИ ПОРЕДАК ПРЕДАЧКИХ НАЗИВА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Терминологија крвног сродства у српском језику богата је и разграната и она је у нас забележена и научно обрађивана. Посебно место у терминологији крвног сродства чине низови предачких назива. Они су у нас језички реални, посведочени у низ извора, и већина њих сачињена је од девет, а најдужи од њих од четрнаест предачких назива. Упоредивањем посведочених низова даје се уобичајени поредак предачких назива у низовима предачких назива у српском језику.

Кључне речи: називи за даље мушке претке, низ(ови) предачких назива, српски језик.

У српском језику терминологија крвног сродства богата је и разграната, како на дијалекатском, тако и на нивоу стандардног језика (Бјелетић, 1994: 199), а штокавски српски језик има многе називе који се у (хрватско) чакавском и (словеначком) кајкавском не проналазе (уп. Бјелетић, 1994: 199, фусн. 3).

Она је у нас забележена и научно обрађена кроз низ радова: Јована-Јоша Фила Иванишевића – *Именик народнијех назива родбине и сродбине* 1906 (Иванишевић, 1906), у скраћеном, популарном издању, *Народни називи родбине и сродбине* 1931 (Иванишевић, 1931), Матѐ Храстѐ – *Nazivi za rodbinu i svojbu* 1956 (Hraste, 1956), Мирка Барјактаровића – *Терминологија родбине и својте у горњем Полимљу* 1961 (Барјактаровић, 1961), *О сродничким називима код нас и њиховом делимичном нестајању* 1985–1986 (Барјактаровић, 1985–1986/1988), те Марте Бјелетић – *Родбинска терминологија код Срба у Румунији* 1990 (Бјелетић, 1990), *Терминологија крвног сродства у српскохрватском језику* 1994, што је (унеколико измењен и допуњен) део њене магистарске тезе *Родбинска терминологија у српскохрватском језику*, засноване на подацима из 98 пунктова и педесетак ширих области из лингвистичких и етнографских извора, Упитника за српскохрватски дијалектолошки атлас и истраживачких упитника аутора (Бјелетић, 1994), *Turcizmi u srpskohrvatskoj terminologiji srodstva* 1995 (Bjeletić, 1995), као и *Hungarizmi u srpskohrvatskoj terminologiji srodstva* (Bjeletić, 2010).

¹ saphousatthis@gmail.com

Посебно место у терминологији крвног сродства чине низови предачких назива. Они су у нас забележени из следећих извора: рада Јеремије Д. Митровића – *Називи за степене потомака и предака код Срба*, 1985 (Митровић, 1985), што преузима у раду и Мирко Барјактаровић, 1985–1986 (Барјактаровић, 1985–1986/1988: 119), усмених података аутора за Шењџурац/Сентџураћ/Санџураћ и Темишвар у старини, 1986 (Информатор 1; Вељковић, 2021: 79, 81), књиге Милорада Павића – *Предео сликан чајем*, 1988 (Павић, 1988: 237), чланка Мома Капора – *Дух Мије Љубана*, 1992 (Капор, 1992: 11), усмених података Марте Бјелетић за Книн и Цетиње, 1994 (Бјелетић, 1994: 200, 206), као и речника Ђорђа Нешића речѝ из његовог завичаја, родног Бијелог Брда код Осидека, као и Алмаша, Даља, Ердута, Сарваша, Трпиње и Борова – *Лук и вода: завичајни рјечник*, 2004 (Нешић, 2004). Уз то, јавља се по интернету већ дуги низ година и један низ предачких назива коме се не наводи нити зна извор и који по више критеријума не одговара ни једном досада посведоченом низу предачких назива, али јесте сачињен од постојећих предачких назива (уп. Бјелетић, 2012: 12; в. и доле), те га – у целокупном том контексту – сматрам домишљањем неког генеалогског ентузијасте и нереалним језичким податком, али сачињеним од језички реалних облика.

У нас посведочени, језички реални низови предачких назива јесу следећи:

- Митровић, 1985: 181, 182 – Из једног писаног документа из XVIII в. (и из Војводине) који се чува у Одељењу рукописа Матице српске у Новом Саду, а у коме се утврђују преци двоје младих који треба да се венчају, како би се доказало да нису у сродству: (*отац* → *дед/деда* → *прадед/прадеда* → *чукундеда* → *наврндед* → *аскунђел* → *кунђел* → *курбал* → *сукуров*, уз шта цитира и – препознајући је да етимолошки има везе с предачким називима – (народну) загонетку из *Вуковог Рјечника* (из 1852), „Старац *курдеља*, а баба *лекурда*, а у сриједи дивно дијете сједи.” (Пита)² (в. ВРјечник 1852: 316; ВРјечник, 1898: 327, 336; РСАНУ XI, 1981: 69). Одатле сам етимолошки препознао и васпоставио и облик **курдељ* (м.), коме би онда одговарао женски облик **курдеља* (ж.).³ Томе додајем и облик **курлобало* који сам етимолошки препознао и васпоставио

² У наведеној загонетки са решењем (*Пита*) *курдеља* м. јесте исто што и *курђела* ж. „вршка, трака; пантљика” (РСАНУ XI, 1981: 69), тј. „коре за питу”, док, (‡)*лекурда* ж. јесте исто што и *левурда* ж. „сремеш/црембуш” (Динић 2008: 378, 388). За варијацију *лекурда* : *левурда* упоредити да у руском постоје исти ови облици (Терентјев, 1999; Sikimić, 1996: 270), с тим да «!» и тамо, као и у српском, *лекурда* ж. у Украјини означава „сремеш”, а јавља се и облик *лаурда* ж. (Мольченко, 2019: Тема 10, 19; ЕСУМ 3, 1989: 207).

³ Облик **курдељ* (м.) етимолошки сам препознао и васпоставио по сличности с речју *курдеља* м. уз реч *старац* у наведеној загонетки, а према посведоченом облику *курђел* (што в. доле). За фонетски развој *д* : *љ* < *ђ* : *л* упоредити да у истој загонетки *курдеља* м. = *курђела* ж. (в. нап. 2).

из надимка (претка) па породичног надимка па презимена *Курлобало* (30. 7) 1792. у Иригу (*Кѳрлобало, Андрей, отац Ђѳанасіе*) (МКР Ириг (ИАС): 5. 9/1792). Њему би онда одговарао и женски облик **курлобала* (ж.).

- Митровић, 1985: 181, 182 – „Испитивањем у народу” (из усмених података), 1985: (*мајка* → *бака/баба* →) *прабаба* (→ *чукунбака/чукунбаба* →) *наврибаба* → *аскунђела* → *курђела* → *куребала* → *сукурдача*, уз шта цитира и – препознајући је да етимолошки има везе с предачким називима – (народну) загонетку из *Вуковог Рјечника*, „Старац *курдеља*, а баба *лекурда*, а у сриједи дивно дијете сједи.” (Пита) (в. ВРјечник, 1898: 327, 336; РСАНУ XI, 1981: 69), као и предачки назив *секурдача* (вероватно „испитивањем у народу”, тј. из усмених података (в. доле)).
- Митровић, 1985: 182 – На предњој страни чарде *Чарда накрај света* у близини манастира Ковиља, према Тителу, поред старог корита Дунава, „весељаци су, уз један прилично вулгаран назив за себе, навели који су све њихови преци овде лумповали и литрењаке извртали”, 1985: *отац* → *дед* → *прадед* → *чукундед* → *наврндед* → *аскурђел* → *кудел* → *куребал* → *сукурбал* → *бели орао*.
- Информатор 1; Вељковић, 2021: 79, 81 – Из усмених података за Шенђурац/Сентђурађ/Санђурађ и Темишвар у старини, одакле је информатор пореклом, 1986: *отац* → *деда* → *прадеда* → *прапрадеда/чукундеда* → *чукунчукундеда* → *курђел* → *закурђел* → *курдебало* → *сукурдебало*.
- Павић, 1988: 237 – Из књиге М. Павића *Предео сликан чајем*, 1988: (*мајка* → *баба* → *прабаба* → *чукунбаба* →) *наврнбаба* → *аскунђела* → *курђупа* → *куребала* → *сукурдача* → *сурдепача* → *бела орлица*.
- Капор, 1992: 11; Бјелетић, 1994: 200; уп. Бјелетић, 2012: 12 – Из чланка М. Капора *Дух Мије Љубана*, 1992: *отац* → *дед/дјед* → *прадед/прадјед* → *чукундед/чукундјед* (→ *наврдед/наврдјед*) → *курђел* → *аскурђел* → *курлебало* → *курула*.
- Бјелетић, 1994: 200, 206; Бјелетић, 2012: 12 – Из усмених података за Книн, 1994: *отац* → *дед/дјед* → *прадед/прадјед* → *чукундед/чукундјед* → *наврдед/наврдјед* → *аскурђел* → *курђел* → *курлебало* → *сукурдоб*.
- Бјелетић, 1994: 200, 206; Бјелетић, 2012: 12 – Из усмених података за Цетиње, 1994: *отац* → *дед/дјед* → *прадед/прадјед* → *чукундед/чукундјед* → *парђипан* → *курђел* → *аскурђел* → *курејбало* → *сукурдов* → *ажмикур* → *курајбер*.
- Нешић, 2004 – Из речника Ђ. Нешића речѳ из његовог завичаја, родног Бијелог Брда код Осѳјека, као и Аљмаша, Даља, Ердута, Сарваша, Трпиње и Борова, 2004: *отац* → *дједа* → *прамдједа* → *чукундједа* → *наврндједа* → *курђел* → *аскурђел* → *кулебало* → *сукурдов* → *курајбер* → *ожмикур* → *парђипан* → *сакајтов* → (по-

грешно) *бијела пчела*. Погрешно јер назив *бела пчела/бијела пчела* означава у српском језику – потпуно супротно – „потомка у трећем, четвртом или петом колелу” (Бјелетић, 2001: 106, 107).⁴

► С друге стране, јавља се и низ предачких назива по интернету, без извора, већ дуги низ година; сматрам га нереалним језичким податком, али сачињеним од језички реалних облика: *отац* → *деда* → *прадеда* → *чукундеда* → *наврдеда* → *курђел* → *аскурђел* → *курђуп* → *курлебало* → *сукурдов* → *сурдепач* → *парђупан* → *ожмикур* → *курајбер* → *сајкатав* → *бели орао*, односно *мајка* → *баба* → *прабаба* → *чукунбаба* → *наврбаба* → *курђела* → *аскурђела* → *курђупа* → *курлебала* → *сукурдача* → *сурдепача* → *парђупана* → *ожмикура* → *курајбера* → *сајкатава* → (погрешно) *бела пчела*.

⁴ Неколике овде наведене називе за даље мушке претке (*парђупан/парђипан*, *курђуп*, *куребал(о)/курејбало/курлебало/кулебало/*курлобало*, *курула*, *сукуребало/сукурбал*, *сукурдов/сукуров* и *сукурдача/секурдача*, *сурдепач*, *ожмикур/ажмикур*, *курајбер*, *бели орао/бијели орао*) аутор овог рада покушао је да у Вељковић 2021 кохерентно објасни као ‘опсцене’ и делом пореклом шаливе називе, а у ствари (предачке) називе са маскулином сексуалноплодничком етимологијом, понегде и (тако) реетимологисане, и већином новијег датума и постања, прецизније не старије од ијекавског рефлекса јата и преласка *рјѣ > рѣ*, као и (османских) турцизама, и предложио њихове могуће етимологије (Вељковић, 2021: 77–79, са прегледом досадашње литературе). Свему томе додајемо и развој, необрађен у Вељковић 2011, који вероватно читује изворни спојни вокал -о-: **куробал > [укрштањем са курѣбало (чега би било сведок ‘обрнуто’ укрштање: курѣбало + *куробал > куребал)] > *курлобало*. Такође – у духу тамо изнесених етимологија – сматрам да би назив за даљег мушког претка *сајкатав/сакајтов*, исто необрађен у Вељковић 2011, могао имати следећу етимологију: *сајкатав* [дисимилацијом *j : j > j : Ø*] <¹, односно с друге стране, *сакајтов* [аналогијом највероватније према *сукурдов/сукуров*] < **сакајтав* [дисимилацијом *j : j > Ø : j*] <² **сајкајтав* [дисимилацијом *m : m > Ø : m*] < **стајкајтав* [контаминацијом према претходном слогу *-тај-*] < **стајкадав* [преласком *o > a* у почетном слогу као у *ожмикур > ажмикур*, те асимилацијом *a : o > a : a*] < **стојкодав* „који ‘дави’ = гњечи (д’чка) ‘стој’а” (Андрић, 1976: 162; РСАНУ IV, 1966: 10; етим. Ж. В.). За дисимилацију *j : j > j : Ø*, односно *j : j > Ø : j* могу дати сличан пример дисимилације *јњ (j : нј / j : j) > јн (j : нØ / j : Ø)*, >² *њ (Ø : нј / Ø : j) (?) *Добрујњица > *Добрујница > Добруница, >² Добруњица*, односно **Стрђзивојња > Стрзивојња, *Мирогојња > Мирогоња* (Лома, 2013: 76, 77, 247). Дисимилација денталā *m : m > Ø : m* обрнута је од дисимилације денталā *m : m > t : Ø* у *Стлатлаћ > Сталаћ* (Лома, 1990: 10). За контаминацију према претходном слогу *стај-* : *-кад-* > *стај-* : *-кајт-* упоредити наличну контаминацију *хлу-* : *-тов-* > *хлу-* : *-тол-* у **хлустовина > хлустовина, >² *хлустолина > хустолина* (уп. ERHSJ 1, 1971: 698). А семантичка паралела **стојкодаву* „који ‘дави’ = гњечи (д’чка) ‘стој’а” био би у Вељковић 2011 обрађени исто тако назив за даљег мушког претка *ожмикур/ажмикур* у значењу **„који †ѡжмѣ = испеди, оцеди †кѡр, цѣдик’р (од мушкарца)”. На крају, у духу свега изнесеног размишљајам, можда и преслободно, да би се – под условом да сам у поменутих етимологијама у праву – можда могло доћи и до следећих нормираних облика овде наведених назива за даље мушке претке, као и њима одговарајућих женских назива: *прађупан/прађипан* и *прађупана/прађипана*, *ку’рђуп* и *ку’рђупа*, *курѣбало/ку’ребал/ку’робал* и *курѣбала/ку’ребала/ку’робала*, *курула*, *скуребало*, *скурдов* и *скурдача*, *скурдепач* и *скурдепача*, *ѡжмикур* и *ѡжмикура*, *курабер* и *курабера*, *белѡрао/бјелѡрао* и *белѡрлица/бјелѡрлица*, *стајкатав* и *стајкатава*.*

То даје следећу таблицу:

НИЗОВИ ПРЕДАЧКИХ НАЗИВА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Мушки називи

ХVIII в., Војводина + Вуков Рјечник из 1852. + Ириг, 1792.	<i>Чарда накрај света према Тителу, 1985.</i>	Шенђурац/ Сенђураћ/ Санђураћ и Темшвар, у старини, 1986.	Момо Капор, 1992.	Книн, 1994.	Петњиње, 1994.	Бијело Брдо код Осијека, уз то Аљмаш, Далъ, Ердут, Сарваш, Трњиња и Борово, 2004.	По интернету, већ дуги низ година; низ сматрам нереалним језичким податком, али сачињеним од језички реалних облика
отац	отац	òтац	отац	òтац	отац	отац	<i>отац</i>
дел/деда	дед	дèда	дел/дјед	дèл/дјèд	дел/дјед	дјед	<i>деда</i>
прадел/прадеда	прадел	пràдеда	прадел/прадјед	пràдèл/ пràдјèд	прадел/ прадјед	прамдјед	<i>прадеда</i>
чукундела	чукундел	пràпràдеда/ чукундела	чукундел/чукундјед	чукундèл/ чукундјèд	чукундèл/ чукундјèд	чукундјед	<i>чукундела</i>
наврдèд	наврдèд	чукунчукундела	наврдèл/наврдјед	наврдèл/ наврдјèд	нарђипан	наврднјед	<i>наврèдеда</i>
аскунђèл	аскурђèл	курђèл	курђèл	аскурђèл	курђèл	курђèл	<i>курђèл</i>
кунђèл + (из ВРјечника) *курдèл	кудèл	закурђèл	аскурђèл	курђèл	аскурђèл	аскурђèл	<i>аскурђèл</i>
курèбал + (из Ирига) *курлобал	курèбал	курèбал	курèбал	курèбал	курèбал	кулебал	<i>курђуп</i>
сукуров	сукурбал	сукурèбал	курула	сукурдòв	сукурдов	сукурдов	<i>курèбал</i>
	бели орао				ажмикур	курајбер	<i>сукурдов</i>
					курајбер	ожмикур	<i>сурдепач</i>
						нарђипан	<i>нарђупан</i>
						сакатòв	<i>ажмикур</i>
						(погрешно) бијела пчела	<i>курајбер</i>
							<i>сакатòв</i>
							<i>бели орао</i>

Женски називи

Усмено, из народа, 1985. + Вуков Рјечник из 1852. + Ириг, 1792.	Милорад Павић, 1988.	По интернету, већ дуги низ година; низ сматрам нерeалним језичким податком, али сачињеним од језички реалних облика
мајка	мајка	<i>мајка</i>
бака/баба	баба	<i>баба</i>
прабаба	прабаба	<i>прабаба</i>
чукунбака/чукунбаба	чукунбаба	<i>чукунбаба</i>
наврибаба	наврнбаба	<i>наврбаба</i>
аскунђèла	аскунђèла	<i>курђèла</i>
курђèла + (из ВРјечника) *курдèла	курђупа	<i>аскурђèла</i>
курèбала + (из Ирига) *курлобала	курèбала	<i>курђупа</i>
сукурдача/секурдача	сукурдача	<i>курèбала</i>
	сурдепача	<i>сукурдача</i>
	бела орлица	<i>сурдепача</i>
		<i>нарђупана</i>
		<i>ожмикура</i>
		<i>курајбера</i>
		<i>сакатава</i>
		(погрешно) <i>бела пчела</i>

Све изложено би дало као закључак следећу таблицу где је дат уобичајени поредак предачких назива у нивовима предачких назива у српском језику:

УОБИЧАЈЕНИ ПОРЕДАК ПРЕДАЧКИХ НАЗИВА У СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Мушки називи

Женски називи

отац	мајка
дед(а)/дјед(а)	баба
прадед(а)/прадјед(а)/прамдјед(а)	прабаба
чукундед(а)/чукундјед(а), ређе прапрадед(а)/прапрадјед(а)	чукунбаба, ређе прапрабаба
наврдед(а)/наврдјед(а)/наврндед(а)/наврндјед(а), ређе чукунчукундед(а)/чукунчукундјед(а)	наврбаба/наврнбаба/наврнбаба
Или аскурђел/аскунђел па курђел/*курдељ/кунђел/кудел ↓	Или аскурђела/аскунђела па курђела/*курдеља ↓
– или обрнуто ↑	– или обрнуто ↑
куребал(о)/курејбало/курлебало/кулебало/*курлобало	куребала/курлебала/*курлобала
сукурдов/сукуров	сукурдача/секурдача
ожмикур/ажмикур па курајбер [није обавезан део низа!] ↓	ожмикура па курајбера [није обавезан део низа!] ↓
– или обрнуто [није обавезан део низа!] ↑	– или обрнуто [није обавезан део низа!] ↑
Крајњи степен низа може ређе бити с придевом <i>б(и)ел-</i> : бели орао/бијели орао, а још ређе (премда погрешно) и с именицом <i>пчела</i> за оба рода: бела пчела/бијела пчела [није обавезан део низа!]	Крајњи степен низа може ређе бити с придевом <i>б(и)ел-</i> : бела орлица/бијела орлица, а још ређе (премда погрешно) и с именицом <i>пчела</i> за оба рода: бела пчела/бијела пчела [није обавезан део низа!]

Литература

- Андрић, 1976: Д. Андрић, *Двосмерни речник српског жаргона и жаргону сродних речи и израза*. Београд: БИГЗ.
- Барјактаровић, 1961: М. Барјактаровић, Терминологија родбине и својте у горњем Полимљу. Цетиње: *Гласник Етнографског музеја на Цетињу*, 1.
- Барјактаровић, 1985–1986/1988: М. Барјактаровић, О сродничким називима код нас и њиховом делимичном нестајању. Београд: *Прилози за КЛИФ*, 51–52/1–4, 113–126.
- Бјелетић, 1990: М. Бјелетић, Родбинска терминологија код Срба у Румунији, у: *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 20/2. Београд · Панчево · Нови Сад · Тршић: МСЦ, 391–402.
- Бјелетић, 1994: М. Бјелетић, Терминологија крвног сродства у српскохрватском језику. Београд: *Јужнословенски филолог*, L (50), 199–208.

- Бјелетић, 2001: М. Бјелетић, Беле пчеле. Београд: *Кодови словенских култура: Боје*, 6, 106–118.
- Бјелетић, 2012: М. Белетич, Дополнение к исследованию терминологии родства в сербском языке (чукундед). Москва: *Этимология*, 2009–2011, 3–18.
- Вељковић, 2021: Ж. Б. Вељковић, О презимену *Палавестра* и сличним презименима. Темишвар · Ниш: *Исходишта*, 7, 71–84.
- ВРјечник, 1852: В. Стефановић-Караџић, *Српски рјечник, иступачен њемачкијем и латинскијем ријечима*. Беч: Штампарија Јерменског манастира.
- ВРјечник, 1898: В. Стефановић-Караџић, *Српски рјечник, иступачен њемачкијем и латинскијем ријечима*. Биоград (Београд): Штампарија Краљевине Србије (Државна штампарија).
- Динић, 2008: Ј. Динић, *Тимочки дијалекатски речник*. Београд: САНУ.
- ЕСУМ 1–7, 1989–2012: *Етимологічний словник української мови 1–7*. Київ: Наукова думка.
- Иванишевић, 1906: Ј. Ф. Иванишевић: *Именик народнијех назива родбине и сродбине*. Сарајево: самиздат.
- Иванишевић, 1931: Ј. Ф. Иванишевић, *Народни називи родбине и сродбине*. Сарајево: Државна штампарија.
- Информатор 1: Михаило Димитријевић, *1926, Београд (1986. г.; пореклом из Шенђурца/Сентђурђа/Санђурђа и Темишвара).
- Капор, 1992: М. Капор, *Дух Мије Љубана*. „Политика” од 8. 11. 1992.
- Лома, 1990: А. Лома, Рани слојеви хришћанских топонима на старосрпском тлу. Београд: *ОП*, XI, 1–19.
- Лома, 2013: А. Лома, *Топонимија Бањске хрисовуље*. Београд: САНУ.
- Митровић, 1985: Ј. Д. Митровић, Називи за степене потомака и предака код Срба. Београд: *Гласник Етнографског музеја у Београду*, 49, 181–183.
- МКР Ириг (ИАС): Матична књига крштених Цркве великомученика Теодора Тирона у Иригу, година 1792, у Фонду наведене цркве, у Збирци црквених матичних књига „Историјског архива ‘Срем’” (Сремска Митровица) (за информацију остајемо захвални археологу и генеалогу докторанду Радовану Сремцу, вишем кустосу МНУ „Илијанум” у Шиду).
- Мольченко, 2019: С. М. Мольченко, *Методичні вказівки до вивчення навчального курсу та виконання індивідуального контрольного завдання з дисципліни «Основи виробництва продуктів оздоровчого призначення»*. Харків: НТУ «ХП».
- Нешић, 2004: Ђ. Нешић, *Лук и вода: завичајни рјечник*. Загреб: СКД „Просвјета”.
- Павић, 1988: М. Павић, *Предео сликан чајем*. Београд: Просвета.
- РСАНУ I–, 1959–: *Речник српскохрватског књижевног и народног језика I–*. Београд: САНУ.
- Терентьев, 1999: Е. Э. Терентьев, *Практическа магия для женщин*. Москва: Рипол Классик.

- Bjeletić, 1995: M. Bjeletić, Turcizmi u srpskohrvatskoj terminologiji srodstva. Београд: *Јужнословенски филолог*, LI (51), 203–222.
- Bjeletić, 2010: M. Bjeletić, Hungarizmi i germanizmi u srpskohrvatskoj terminologiji srodstva, у: *О лексичким позајмљеницама : зборник радова са Научног скупа Стране речи и изрази у српском језику, са освртом на исти проблем у језицима националних мањина*. Суботица: Градска библиотека · Београд: ИСЈ САНУ.
- ERHSJ 1–3, 1971–1973: P. Skok, *Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika* 1–3. Zagreb: JAZU.
- Hraste, 1956: M. Hraste, Nazivi za rodbinu i svojbu. Zagreb: *Jezik*, V-1.
- Sikimić, 1996: B. Sikimić, *Etimologija i male folklorne forme*. Beograd: SANU.

Žarko B. Veljković

ASPECT OF USUAL RANKING OF TERMS FOR ANCESTORS IN SERBIAN LANGUAGE

Summary

The terminology of consanguinity is very rich and copious in Serbian language. It was documented and scholarly explored. Specific part of the terminology of consanguinity are the chains of terms for ancestors. In Serbian language, they are linguistically realistic, documented from the varied sources, and the majority of it is made from nine, the longest one from fourteen terms for ancestors. By comparing the chains documented it has been given the usual ranking of terms for ancestors in chains of terms for ancestors in Serbian language.

Key words: terms for distant male ancestors, chain(s) of terms for ancestors, Serbian language.